

undergaaet, skal jeg lade uomtalt, idet jeg gennemgaaende anser dem for at være Forbedringer.

Jeg skal kort berøre de Ændringer, der er foretagne i Lovforslaget om Navigationsundervisningen. Man har stillet lidt strammere Krav med Hensyn til Kendskab til det engelske Sprog, hvad jeg anser for heldigt. Dernæst har man indført den Bestemmelse, at der ikke maa kræves Bevisførelse ved den matematiske Prøve. Jeg havde hellere beholdt Folketingets Affattelse paa dette Punkt, men skal ikke stille noget Krav om at faa det ændret. Saa er der tilføjet en Bestemmelse om, at der kræves Kendskab til Ophævelse af Halvcirkeldeviation ved permanente Magneter. Det er et saa specielt nautisk Spørgsmaal, at jeg ikke tør udtale mig derom, men vil overlade det til de sagkyndige. At Signalisering efter Morse's System nu til Dags læres sammen med almindelig Signalisering, vilde jeg anse for en Selvfølge, selv om det ikke stod i Loven. I det oprindelige Lovforslag var Adgang til Skibsførereksamen gjort afhængig af, at Eksaminanden havde gennemgaaet et 3 Maaneders Kursus i et Skoleskib, Landsstinget har indført som Alternativ: „eller gjort Tjeneste som Styrmand med selvstændig Vagttjeneste eller som Fører i Sætteskipperfart i et Tidsrum af 6 Maaneder“. Dette har jeg heller intet at indvende imod. Der er saa tilføjet en Bestemmelse om, at man paa Navigations-skolerne skal lære Regler for Op- og Nedtagning af Rundholter og forskelligt andet. Jeg erindrer, at det ærede Medlem fra Bornholm (Kofoed) i Fjor var meget imod, at denne Bestemmelse kom ind i Loven, af Hensyn til, at de smaa Skoler vanskelig kunde have det fornødne Materiel til denne Undervisning, og jeg tror, han har Ret deri, men jeg skal ikke desto mindre ikke stille mig stejlt mod Krav paa dette Omraade, thi jeg tænker, vi vil kunne komme over denne Vanskelighed paa en eller anden Maade. Saa havde vi her i dette Ting vedtaget, at Lærerne ikke skulde være med til Karaktergivningen. Det har man ændret i Landstinget, og dette har baade en heldig og en uheldig Side. Det har den uheldige Side, at man ikke helt kan sikre sig imod, at Læreren derved partisk kan fremme den ene eller den anden Elevs Karakter og gøre den bedre, end den burde være. Men paa den anden Side erkender jeg gerne, at netop denne Klasse Mennesker kan have vanskeligt ved, selv om de har gode Kund-

skaber, at give disse mundtligt Udtryk, og at det derfor kan være en god Ting, at Læreren, som kender dem nøjere, kan være med til at bestemme Karakteren. De heldige og uheldige Sider ved dette mener jeg omtrent kan opveje hinanden, og jeg skal derfor ikke indvende noget imod, at Læreren deltager i Karaktergivningen. At Ministeren faar Ret til at foretage mindre Forandringer i Detaillerne, anser jeg for fuldstændig rimeligt. Det er i Overensstemmelse dermed, at vi hellere havde holdt Eksamensfagene udenfor Loven, saa det var noget, der kunde forandres ved kongelig Anordning.

Jeg skal saa til Slutning sige, at der nu i henved 12 Aar baade indenfor Lovgivningsmagten og udenfor den har været arbejdet paa disse to Love. Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) skal have talt om, at det har været et Slid. Jeg har ikke selv set det efter, men det nævntes i Landstinget, at det ærede Medlem havde sagt, at det Arbejde, der var forbundet med disse to Love, har været et Slid. Jeg vil give det ærede Medlem Ret i, at vi i alt Fald havde et Slid i Fjor i Folketingets Udvalg med disse Lovforslag. Maskinmesterloven, som man ogsaa begyndte at arbejde paa i 1904, blev da ogsaa færdig efter 7 Aars Forløb, og jeg anser den for bedre end Lovforslaget om Navigationsundervisningen i den Form, hvori det nu foreligger. Jeg skulde derfor være meget glad, om man nu kunde faa afsluttet Behandlingen af disse to Lovforslag og faa dem endeligt færdige her fra Lovgivningsmagten. Der trænges til dem. Men jeg vil haabe, at det forinden skal kunne lykkes at faa § 9 i Sønæringsloven ført tilbage til Folketingets Affattelse og med denne Forandring i øvrigt faa Lovene vedtaget uforandrede. Ikke fordi de tilfredsstiller mig, det vil man kunne forstaa, naar man erindrer, paa hvor mange Punkter jeg og mine Meningsfæller har resigneret, men fordi jeg tror, at de uheldige Sider ved dem dog opvejes af det betydelige Fremskridt, som de indeholder. Den Forandring af § 9 i Sønæringsloven, som jeg ønsker, kan jeg ikke antage vil volde nogen Vanskelighed i det andet Ting, og jeg kan derfor ikke tænke mig, at den skulde forhindre Lovene i at blive endeligt vedtaget i Løbet af denne Samling. Da jeg ikke anser det for sandsynligt, at den yderligere Trænering af disse to Lovforslag vil gøre dem bedre, og da jeg erkender, at de betyder et betydeligt Fremskridt, og at de tiltrænges, haaber jeg, at